

dnes jsem při sázení chřestu spatřil smrt
to je práce
která je pro ni jako dělaná
dívala se na mě přítom
nijak zvlášť dlouho to ne
ale dostatečně dlouho
najednou mi přítom bylo úplně jinak
ten její nepřítomný pohled
se mi vůbec nezamlouval

—

člověk si to v životě
nemá neustále komplikovat
na sporák rychle
polívku ze sáčku
nasekat trochu petržele
úplně na jemno
život
není žádný umění
a ani se z něj žádný umění nedá udělat

—

na pratersternu
hned vedle obřího kola
kácí strom
byl by vysoký skoro
jako to obří kolo
kdyby ho tam nechali
takhle ale řežou jeho duši
na malé kousky
tu a tam se zastaví

nějaký turista a
vyfotí si
ten mrtvý strom
než se párkrát projede
na tom obřím kole
dívá se na město
potí se a smrdí
a fotí a fotí a fotí

—

smrtelně odvázně tě pozvu na jídlo
oslovil jsem tě v tramvaji
netvářila ses jako ti ostatní roboti
s těmi svými taštičkami a kufříčky a mašličkami a rtíky
to mi imponovalo
že lidi ještě existují
holky co nemají strach z takových kreatur
jako jsem já
co ještě podle citu rozeznají
kdo je zombie
a kdo ne
neboť soudě dle zevnějšku
bys mě okamžitě měla střílet do hlavy
ale tys řekla jen
na půl hodiny, dýl ne
a že chceš hranolky
s tím nejlepším kečupem
co jde sehnat

—

když si tak představím
kolik lidí se dívá na porno
na svých počítačích a tabletech a ajfounech
a co já kde všude se
(porno totiž v dnešní době běží všude)
tak myslím na dřívější časy
kdy mívali jen pár těch časopisů v trafice
které si ale na venkově stejně nikdo nekupoval
protože tam se všichni znají
a trafikant beztak všechno vykecá

—

ve stammersdorfu na slavnostech vína
se zadívám do pole s kvetoucí řepkou
vládne tu bezvětří a z vysoké trávy
se vynoří hlavička sysla
kývne na mě
vzácný otakárek fenyklový
třepotá do neznáma
co bych dal za to
to všechno ukázat někomu
kdo si to opravdu zaslouží

—

až svět zanikne
chtěl bych přesně vědět
kde skončím
nedávno jsem okusil ústřední hřbitov
pátral jsem po dobrém místečku
a uvažoval
jakým místům bych se raději vyhnul

bylo jich tam pár takových
pak jsem něco našel v blízkosti břízy
nenápadní sousedé
za rohem mraveniště
a volný výhled na zapadající slunce
odtamtud by takový konec svět byl celkem hračka

—

u mě v koupelně se prádlo válí kde se mu zamane
někdy na hromadě
někdy se mi vklíní mezi nohy až mě svrhne
někdy je jako ledovec
rozdrťí mě ještě před čištěním zubů
a jindy zase trpělivě číhá
tiše a kamenně se tu povaluje
připomíná staré rybářské sítě

—

kachličky u mě v koupelně
už jen tak nezbělají
jsou čím dál více matné a šedé
a já už se vidím stát u umyvadla až všechno s konečnou platností zčerná
jak беру kartáček na zuby
a najednou ze zrcadla vyskočí ďábel a vykřikne něco co člověka skutečně zasáhne
happy birthday nebo tak ...

—

zazdil jsem svoje srdce
prostě tak
a kdybych byl zedník
tak by mi tam už nikdy nepláchlo
a znovu mě nenervovalo
ale protože jsem blbec
a budižkničemu
je už zase venku z klece
krvácí a tepe

—

v ústřední mlékárně
se mají báječně
když se jim zachce
můžou se koupat v mlíku
a nikdy ale opravdu nikdy
odtamtud nestoupá černý dým
z komínu
jsou tam opakem
SS dříve
chechtají se a rozlévají mléko do kartonů
děti je ještě ten den pijí
a vídeňák si ho trochu cvrnkne slastně do kafe

—

krysa je zázračné dílo evoluce
svýma ostrýma zubama se dokouše
do každého cíle
zatímco já se se svýma plombama
rýpu v bramborové kaši

rebarborovým kompotu
ženskou nemám
a o prostatě radši nemluvme

nemám teplý povlečení
ani čerstvej sních za oknem
ani prťavýho sněhuláka s tou zapíchnutou mrkví
nic ale opravdu nic nemám
přitom už je dávno zima

—

v kempu se lidi chovají
úplně jinak než doma
jsou přátelštití a jejich
břicha hrajou ping pong
se slunečními paprsky
a to celej boží den
a grilujou hned zrána
a rádi se rozdělí i s karavany okolo
vykračují si od sprchy na pláž
a z pláže ke sprše
kupují si pohlednice a rybářské průkazy
a i ten poslední chroust si je vědom toho
že tohle je ráj

—

když člověk ráno nastoupí do metra tak vidí
jak se lidi vyšňořili
každý podle svého

a několik z nich má v koutcích úst ještě trošku meruňkové marmelády

a jiní zase sliny
no a jiní se jen kření
protože si toho všimli

—

nic nebrání tomu
se pořádně učesat
když má člověk vyjít z domu
ne že by to někoho zajímalo tady na moravském poli
vlezeš na traktor
a když tak jezdíš
dívají se na tebe špačci
taky káně
zajíci a při troše štěstí
srnka která se bojí víc traktoru
než tebe
s učesanýma vlasama
a přimhouřenýma očima
a zablácenýma botama
v levné větrovce

—

dávám vám písemně že
jestli u starého dunaje
ještě jednou někdo z těch pitomých architektů
postaví mrakodrap
tak osobně půjdu za odpovědným
městským radním georgem kobylkou a
přislíbím mu kastraci

—

zavinout do černého kabátu nade mnou bdí smrt
až jí jednoho dne přeteče pohár trpělivosti a zkompostuje mě
stejně jako všechny ostatní přede mnou
ale při troše štěstí
ze mě jednoho dne bude kámen
na kterém si pak o hodně později
nějaký ptáček postaví hnízdo
až jednoho dne i toho ptáčka
smrt zavine do černého kabátu

—

když člověk hodlá napsat poslední báseň
zvažuje, co přesně by chtěl říct
něco o smrti nejspíš
o životě, něco chytrého
co ostatní zasáhne
určitě nebude psát o otravných mouchách
co člověku neustále lítají do tváře
co člověku sedají na rameno, do vlasů
bzučí a ztěžují člověku život a smrt taky
protože jak má člověk potom pořádně sám pro sebe umřít
když zápasí s tak otravnou havětí
ach bože, asi mě trefí
furt mi bzučí u ucha, odporný je to
mlátím všude kolem sebe, ať zdechne, já ne
já budu žít
alespoň dokud tuhle havěť nezabiju
dokud nezabiju jednu každou mouchu v tomhle městě
to sobě a tomuhle světu dlužím
jako by život a umírání nebylo už tak dost těžký
s touhle mouchou u mě přetekl pohár trpělivosti

zatracená dotěra

co člověka přivádí k šílenství

ta mě ale vytočila

ale sebe nezabiju, to by ještě chybělo

dál nezabím ...

a na tuhle poslední báseň taky kašlu:

pokud si lidi chtějí přecíst něco chytrýho

tak ať si z poličky vytáhnou někoho jinýho

ceese notebooma nebo habermase

pro mě za mě i všechny ty zatracený rusy a francouzský šmejdy

peu à peu